

บรรณานุกรม

กนกวรรณ ชูชีพ. (2543). กรณีศึกษาคุณลักษณะของผู้ดำเนินการสอนทนาในการวิจัยแบบ
สอนทนาอย่างลึกซึ้ง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา,
คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2548). รายงานผลงานกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประจำปี 2548. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

_____. (2550). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554). กรุงเทพฯ:
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

_____. (2551). แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวปราสาทจากอุปสรรคสำหรับคนทั่วมวล ประจำปี
พ.ศ. 2551-2554. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

_____. (2553). รายงานประจำปี พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การพหุภาคีศึกษา.

กฤษณีย์ ศักข์จันทรานนท์, สถาณีย์ ธีระธรรมรักษ์, ธีระยุทธ เนื่อยจำ, พิกุลทอง อันมัย และภาสกร
คงพุดชา. (2550). แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติแบบพอๆ กันในอีสานใต้. บุรีรัมย์:

วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). แผนการปฏิบัติการการพัฒนาบริการการท่องเที่ยว
รายงานสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: คอร์เพลนนิ่งแอนด์ดีเวลลอปเม้นท์.

กิงกากูนิจนา วนิทศน์ และคณะ. (2552). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ชีล.

กิงพร ทองใบ. (2546). กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

กิตติพัฒน์ นนทปัตมะคุล. (2546). การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม: แนวคิดและวิธีวิจัย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เกรที ลัคเลีย. (2549). การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวภาคใต้:
กรณีศึกษาเทศบาล-เทศก倔. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวไทย.

มนิษฐา สุริยะ, พรทิพย์ รอดพัน, ศิรินธร เอี้ยบศิริเมธี. (2550). ระบบขนส่งสาธารณะและ
สาธารณูปโภคเพื่อการท่องเที่ยว ในเขตอีสานใต้. นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2547). คู่มือขั้นตอนเกณฑ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.
กรุงเทพฯ: เท็กซ์แอนด์เจอร์นัลพับลิเคชั่น.

งามพิช ศัตย์ส่วน. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพทางมนุษยบวช (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภุษ พุณแต่ง. (2549). ทัศนคติและความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย. ใน รวมบทความการท่องเที่ยวไทยนานาชาติปี พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

พันท์เซย์ กิตติโสกน. (2549). ประวัติและการพัฒนาการของการเป็นหน้าทางในประเทศไทย. ปริญญาอิพนธ์การศึกษาทางบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พันท์ วรรณดอนอม. (2552). การวางแผนและการจัดการนำเที่ยว. กรุงเทพฯ: สามลดา.

ชัยศ สันติวงศ์ และนิยา เจริญประเสริฐ. (2546). การบริหารระบบสารสนเทศเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.

ณัฐนินี ศรีวงศ์คระภูล, ดวงใจ คำรบชนสาร และเมธี ทองดี. (2550). กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนของที่พักแบบลัมพัสวัฒนธรรมชนบท (Home Stay) เมืองอีสานใต้. ม.ป.ท.

เดชา ช่วยบำรุง. (2552). รวมบทความวารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติปี พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

ดุย ชุมสาย และอุบัพันธ์ พรหมโยธี. (2527). ปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

ถวิลอดี บุรีกุล และเมธิชา พงษ์ศักดิศรี. (2548). การมีส่วนร่วม: แนวคิด ทฤษฎีและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

ทวีศักดิ์ นพเกยร. (2549). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเล่ม 2 คู่มือปฏิบัติการวิจัยประยุกต์เพื่อพัฒนาคน องค์กร ชุมชน สังคม. กรุงเทพฯ: ชมรมพยาบาลชุมชนแห่งประเทศไทย.

ทัศนัยวรรณ ดวงมาดา, สอนทร ปัญญาพงษ์ และวิมลศิลป์ ปรงชัยภูมิ. (2550). กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

ทิพวรรณ พุ่งมณี. (2546). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. คงชัย สันติวงศ์. (2546 ก). การบริหารสู่คุณธรรมที่ 21. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง. (2546 ข). องค์การและการบริหารการศึกษาการจัดการแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

ธนกฤต สังข์เฉย. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ. เพชรบูรี:

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบูรี.

ธีรุณี เอกกุล. (2551). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.

นงนภัส เที่ยงกมล. (2548). สิ่งแวดล้อม และการพัฒนา. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

_____. (2550). การบริหารยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: นานมีบุํคลัพลิเคชั่นส์.

นิศา ชัชกุล. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิศา ชูโต. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พรีงโปรด.

นิออน ศรีสมยง. (2549). การสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการตัดสินใจ
ไปท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยพิบัติสืบเนื่อง. ใน รวมบทความการท่องเที่ยวไทย
นานาชาติ ปี พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยว
เชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เนตรพัฒนา ยาวิราช. (2550). ภาวะผู้นำและผู้นำเชิงกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:
เช่นหัวใจเอ็กซ์เพรส.

บังอร ฉัตรรุ่งเรือง. (2551). การวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว. กรุงเทพฯ: วิรัตน์เย็คคูเคชั่น.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.

เบญจมาศ อกกิสิทธิ์กัญญา. (2553). ด้านทุน. กรุงเทพฯ: แพนเค้ลิร์นนิ่งบุ๊ค.

ปริญทร์ อริเชช, รัชกุมิ แซ่ใช้, กิตติศักดิ์ นิวรัตน์ และบุญชัย สันกีร์. (2549). โครงการ
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนจังหวัดเชียงราย: กรณีเปรียบเทียบ
เชียงรายกับนครคุณหนึ่ง. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ปรีชา ป่าโนรัมย์ และขัตติยา ชัชวาลพาณิช. (2550). กลยุทธ์ทางด้านราคาของผลิตภัณฑ์
ทำการท่องเที่ยวในเขตอีสานได้. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ปภาณิ จัจรวิษะบุตร, จิราพร ประสานการ และชนิษฐา ธนาวิรัตนานิจ. (2549). การบริหาร
จัดการธุรกิจสปาในจังหวัดภูเก็ต พังงา กระเบี้ย. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

พรพิมล พรหมศิริพัลลภ, กุลดา เพ็ชรaruณ และชัชวาล แพนกุลเรือ. (2548). โครงการ
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พังงา
และกระเบี้ย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

พันธมน บุณยารศรัย และนวนพรรณ สังเวียนวงศ์. (2549). ศักยภาพและความต้องการในการ
วางแผนและจัดการท่องเที่ยวของภาคประชาชนสังคมและ NGO. เชียงราย:
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

พิชาัย รัตนคิด ณ ภูเก็ต.(2552). องค์การและการบริหารจัดการ. นนทบุรี: บริษัท ชิงค์บีคอนด์.
พิญล พีปะปาน. (2546). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ออมการพิมพ์.
พิญล พีปะปาน. (2550). พฤติกรรมองค์การสนับสนุนใหม่. กรุงเทพฯ: ออมการพิมพ์.
พันธุ์ทิพย์ รามสูตร. (2545). การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม. นครปฐม: สถาบันพัฒนาการ
ศาสตราณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

นามะ ขิตตะสังกะ, วิทยา วรรณศิริ, อัศวนิ จุ่มปา, ภาคภูมิ ตันพิง, ณัฐธิดา จุ่มปา และดวงรัตน์
อินพรน. (2549). บทเรียนจากกระบวนการแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ เอกชน
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการจัดการเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนจังหวัดเชียงราย.
เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2545). เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ¹
ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ: เอ็ท เชเทรา.
ระพีพรรณ ทองห่อ และคณะ. (2547 ก). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทยแบบครบวงจร.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

______. (2547 ข) บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ชุดโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพ
การท่องเที่ยวไทยแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
รัตนะ บัวสนธ. (2552). การวิจัยคุณภาพทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คำสมบัติ.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์.
วรwinทุ่ สุวัณ ณ เจนรัฐ, ไพบูลย์ สุวรรณ และกฤณณา บัวคลี. (2549). การจัดและบริหาร
เชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับธุรกิจในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน:
ภูเก็ต พังงา และกระบี่. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

วรwinทุ่ สุวัณ ณ เจนรัฐ และคณะ. (2547). รายงานการวิจัย ศักยภาพของทรัพยากรการ
ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.

วรwinทุ่ สุวัณ ณ เจนรัฐ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัย การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬา
เพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับธุรกิจในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน: ภูเก็ต พังงา
และกระบี่. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

วัชรี หริัญพันธุ์, พิกพ สมเวที และชนกันต์ หริัญพันธุ์. (2549). แนวทางการพัฒนาโปรแกรม
การท่องเที่ยวสำหรับ การส่งเสริมการตลาด และจิตวิทยาการบริการผลิตภัณฑ์
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย.

วิชร นันตีบานา, รพินดา ปิงเมือง, วัลทนา ภู่มา และไพรัช วงศ์อาด. (2549). แนวทางในการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวคู่กับเมืองอุตสาหกรรม: กรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2545 ก). เอกสารชุดวิชาการจัดการธุรกิจในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยที่ 1-7.

นนทนุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมชาติราช.

_____. (2545 ข). เอกสารชุดวิชาการจัดการธุรกิจในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยที่ 8-15. นนทนุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมชาติราช.

_____. (2545 ค). เอกสารชุดวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หน่วยที่ 1-7. นนทนุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมชาติราช.

_____. (2545 ง). เอกสารชุดวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หน่วยที่ 8-15. นนทนุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมชาติราช.

_____. (2550, มกราคม). การเสาะหาและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา: Sport Gifted. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา, 8, 81.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2542). การบริหารเชิงกลยุทธ์ ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: มีระฟิล์ม และ ไซเก็คซ์.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2540). ร่างนโยบายการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2550). รายงานโครงการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2551 – 2554. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สิทธิชัย ชีวะ โรมส. (2548). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อธุรกิจการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาเขตอำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี: คณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2546). เอกสารชุดศึกษาเรื่องทางไกล หลักสูตรการจัดการท่องเที่ยว อายุยังชีวัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมชาติราช.

_____. (2549). มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย: มาตรฐานกิจกรรมปืนหน้าไฟ. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการการท่องเที่ยว.

สุเทพ พันประสิทธิ์. (2549). การประชุมวิชาการการบริหารและการจัดการ ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

- สุพานี สมยศวานิช. (2553). การบริหารเชิงกลยุทธ์: แนวคิดทฤษฎี (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภารัตน์ จันทวนิช. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรเชษฐ์ เชยรูมาส. (2547). หลักการและแนวทางในการบริหารจัดการอุทกายนแห่งชาติ. ใน รายงานสัมมนาการบริหารจัดการอุทกายนแห่งชาติสำหรับผู้บริหารระดับสูง ระหว่างวันที่ 24-25 สิงหาคม พ.ศ. 2546 และการฝึกอบรมหลักสูตรหลักการจัดการอุทกายนแห่งชาติ สำหรับหัวหน้าอุทกายนแห่งชาติ ระหว่างวันที่ 24-30 สิงหาคม พ.ศ. 2546 (หน้า 18-25). กรุงเทพฯ: สำนักอุทกายนแห่งชาติ.
- สวัฒน์ จุรากรณ์ และจริญญา เจริญสุขใส. (2544). แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. ใน เอกสารการสอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (หน่วยที่ 2). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสรี วงศ์ไฟจิตร. (2534). จุดทักษะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวชั้นนำให้เกิดขบวนการนิเวศวิทยาทางการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- เสนะ ติยะว. (2546). หลักการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อศิน รพีพัฒน์ และคณะ. (2544). คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 3). ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉima เศรษฐบุตร และสายสวรรค์ วัฒนาพาณิช. (2536). การบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุบลวรรณ ภากนันท์. (2552). โครงการวิจัยเรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดย่อม การท่องเที่ยวและทีพักร. กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Australian Sport Commission. (2004). *Planning in Sport*. Retrieved June, 2005, from <http://www.ausport.gov.au/nso>
- Bridges, J., & Roquemore, L. (2001). *Management for Athletic/ Sport Administration* (3rd ed.). Georgia: ESM Books.
- Ceballos-Lascurain, H. (1996). *Tourism, Eco-tourism and Protected Areas: The State of Nature-based Tourism Around the World and Guidelines for its Development*. IUCN: Gland, Switzerland, and Cambridge.

- David, F. R. (2007). *Strategic Management: Concepts and Cases* (11th ed.). Francis Marion University, Florence, South Carolina: Pearson Education International.
- Dessler, G. (1998). *Management*. New Jersey: Prentice Hall.
- Eduardo, M., Rosa, J., & Angel, M. (2010). Sport and tourism: A potentially conflictual relationship. *The case of Marinas in Tenerife, International Journal of Tourism Research*, 8, 265-276.
- Gee, C. Choy, D., & Makens, J. (1984). *The Travel Industry*. Westport, CT: AVI.
- Giffin, R. W. (1999). *Management* (6th ed.). U.S.A.: Houghton Mifflin.
- Goldenkoff, R. (2004). Using focus groups. In J. S. Wholey, H. P. Hatry, & K. E. Newcomer (Eds.), *Handbook of Practical Program Evaluation* (2nd ed.). San Francisco: Jossey-Bass.
- Hinch T. D., & Higham J. E. S. (2001). Sport tourism: A framework for research. *International Journal of Tourism Research*, 3, 45-58.
- Kennelly, M., Toopey, K., & Zákus, D. (2008). Australian national sport organizations and sport tourism: Why interact with private sport tour operators. *International Journal of Tourism Research*, 8, 120-140.
- Khan, M. E., & Manderson, L. (1992). Focus groups in rapid assessment procedures for tropical disease research. *Health Policy and Planning* 7(1), 56-66.
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management* (11th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Kramer, A., Roth, R., Schmidt, A., & Turk, S. (2004). Evolution of the success of visitor flow management project in the southern black forest nature park. *International Journal of Tourism Research*, 8, 160-176.
- Krueger, A. R. (1994). *Focus Groups: A Practical Guide for Applied Research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Kvale, S. (1996). *Inter Views: An Introduction to Qualitative Research Interviewing*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Mill, R. C., & Morrison, A. M. (1985) *The Tourism System: An Introductory Text*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Mocker, R. J. (1972). *The Management Control Process*. New Jersey: Prentice-Hill.

- Morgan, D. L. (1997). *Focus Groups as Qualitative Research*. (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Patton, M. Q. (1990). *Qualitative Evaluation and Research Methods* (2nd ed.). Newbury Park, CA: Sage.
- Shonk, D. J., & Chelladurai, P. (2008). Service quality, satisfaction, and intent to return in event sport tourism. *Journal of Sport management*, 22, 587-602.
- The Ecotourism Society. (1991). *The Ecotourism Society's Definition*. Newsletter: The Ecotourism Society.
- Thomas, W. I., & Znaniecki, F. (1958). *The Polish Peasant in Europe and America*. New York: Dover.
- Trevor, S. (1997). *Understanding Sport organization: The Application of Organization Theory*. Champaign. United States: Human Kinetics.
- Yin, R. K. (1984). *Case Study Research: Design and Methods*. London: Sage.